

DANSA

Olga de Soto indaga sobre la utilitat de l'art

► 'Histoire(s)' s'inspira en 'El jove i la mort', una obra que es va presentar l'any 1946

► L'artista reuneix en un vídeo la memòria de vuit espectadors de l'estrena del ballet

MARTA CERVERA
BARCELONA

¿Podem recordar un espectacle que vam veure fa 50 anys? ¿Quant dura l'impacte d'un espectacle? ¿De què serveix una obra d'art escènica? Aquestes preguntes i unes quantes més van impulsar Olga de Soto, ballarina i coreògrafa valenciana establerta a Brussel·les, a produir *Histoire(s)*, que presenta a partir d'avui al Mercat de les Flors.

Es tracta d'una curiosa proposta sobre la memòria de la dansa, basada en un vídeo, que invita més a imaginar que a veure ballar. «Hi ha qui considera que això no és dansa», aclareix De Soto, que va estrenar la peça el 2004. L'origen d'aquesta proposta radica en el seu interès per saber què va quedar en la ment dels espectadors que, el 25 de juny de 1946, van assistir a l'estrena a París d'*El jove i la mort*, un ballet mític en un acte de Roland Petit amb un llibret de Cocteau. La peça, interpretada pels grans Jean Babilée i Nathalie Philippart, va causar gran impacte entre el públic amb un final en què el protagonista se suïcida per amor.

Per un espectador que venia d'una guerra i anava al teatre per evadir-se va ser dur veure un suïcidi per amor. «No s'ho esperaven. Tots hi coincideixen i recorden molt bé el silenci que es va fer al final», destaca De Soto, que va dedicar dos anys,

entre el 2002 i el 2004, a investigar i a trobar persones al marge del sector escènic que van assistir a l'estrena. En va trobar 10 i 8 li van servir, perquè en recordaven alguna cosa. La més jove era una dona de 76 anys, i el més gran, un home de 96. «Els seus records m'han impressionat», diu De Soto, que feia 13 anys que no venia a Barcelona. «És admirable el que recorden. Alguns fins i tot saben per on sortien els ballarins. Poca cosa els ha quedat del detall dels seus moviments, però recorden els colors, com vestien i certs elements de l'escenografia». Els seus testimonis recollits en un vídeo –«muntat gai-

rebé coreogràficament seguint el ritme de les seves frases i paraules», diu De Soto– centren una proposta que succeeix en un espai buit amb una pantalla i dos ballarins o «presències».

Fins a *Histoire(s)*, De Soto s'havia concentrat més en la memòria física del cos que no en la de la ment. Però en el futur continuarà investigant en aquesta línia per aprofundir sobre la «invisibilitat de la dansa», l'empremta inesborrable que deixa. El seu pròxim projecte es basarà en una altra obra de pes, l'antibelicista *Der grüne Tisch*, que Kurt Jooss va estrenar el 1932. La primera part s'estrenarà a Berlín a l'agost i la següent, el 2011. ≡

Histoire(s)

► Mercat de les Flors • Fins diumenge • Dv. i ds., 21.00 hores; dg, 19.00 • 16 €

► Olga de Soto.

► El 'bailaor' Antonio Canales, en una de les últimes representacions.

FLAMENC

El 'bailaor' Antonio Canales dóna l'alternativa a Amador Rojas

► Els dos artistes estrenen 'Mano a mano' al Palau

NÚRIA MARTORELL
BARCELONA

Antonio Canales sempre ha donat suport als qui al seu moment van ser nous valors (Sara Baras, Juan de Juan...). I ara té un altre artista nou, encara que la seva trajectòria ja impressiona, a qui donar l'alternativa. Es tracta del sevillà Amador Rojas. I així és com el descriu: «És un animal escènic, un gitano pur i autodidacte, un home molt teatral i dramàtic, i un bailaor prodigiós pel seu zapateado, el seu ritme... La gent allucinarà amb la seva ambigüitat i la seva manera de moure's. És una estrella meteòrica».

Demà a la nit, al Palau de la Música, estrenaran junts *Mano a mano* –l'espectacle també es podria dir taló amb taló–, dins el marc del festival De Cajón! Du-

rant la representació, a Canales se li atorgarà la distinció Laurel de Oro, un guardó que es va crear l'any 1988 per establir vincles culturals entre Espanya i Llatinoamèrica. I qui arriba feliç també per haver rebut un premi és Rojas, a qui a l'última Biennial de Sevilla van donar el de millor artista revelació per la seva atrevida interpretació de Frida Khalo a *Kahlo Caló*. «Vaig trigar tres mesos a decidir-me a fer aquest paper tan difícil. A més, era el primer espectacle en què feia de bailaor solista. I la meva intenció era que s'estrenés a Barcelona», assegura.

ALUMNE DE FARRUCO // Rojas va néixer el 1979 a Los Palacios (Sevilla). I, de ben petit, el gran Farruco li va ensenyar a fer els seus primers zapateados. «Tenia 8 anys i el recordo assegut amb l'encenedor a la mà marcant el compàs i sent molt estricte. El jo era molt tímid! Fins als 10 anys no hi vaig tornar a anar i la meva formació va córrer després pel meu compte. No vaig tenir oportunitat

d'anar a cap altra acadèmia». Però, als 17 anys, Salvador Távora el va fitxar per a la seva companyia La Cuadra de Sevilla i es va convertir en el benjamí de l'elenc del recordat muntatge de *Carmen*. «Vaig estar-m'hi cinc anys i vam donar la volta al món. Però als 21 ja vaig tenir ganes de créixer en altres llocs», relata.

Sobre l'espectacle que presenten, *Mano a Mano*, Rojas explica que no hi haurà més bailaores. Recorda que ja fa temps que actua amb Canales. Assegura que vol agrair-li «tot el suport» que li ha ofert. I aclareix que en cap moment s'ha plantejat l'obra com «un duel» entre tots dos. «És una de les icones més grans del ball flamenc i és un orgull que em digui: 'Aquí et deixo, a veure què fas amb el camp. No et posis rere meu, sinó al meu costat'. Ell m'ha ensenyat les coses de l'artista, perquè com a bailaor ja venia fet». ≡

'Mano a mano'

► Palau de la Música • Ds. 13 • 21 h • 24-48 €

SONIC BOOM OVER EUROPE

TOUR 2010

BARCELONA

jueves 24 junio

Palau Sant Jordi

puertas: 19:00h
pista / grada alta: 42€ + gastos
grada baja: 48€ + gastos

Venta: Red Ticketmaster, www.ticketmaster.es, 902 15 00 25, Fnac, Carrefour.

KISSONLINE.COM

organiza: LastTourInternational

medios oficiales: el Periódico

m80

medios colaboradores: TV, adn